

3. *Ancylus costulatus*, Küster.—Ab els anteriors en el Flamissell.

Gen. XVI. POMATIAS, Stud.

1. *Pomatias Noguerae*. Fag.—En las parets de roca, del Congost d' Erinyá y Collegats y altres llocs de la comarca. Abunda.

Gen. XVII. CYCLOSTOMA, Drap.

1. *Cyclostoma elegans*, Müll.—Molt abundant, sota las pedras, entre la fullaraca, etc.

Barcelona, 1.er de Febrer de 1905.

GUÍA PER LA CASSERA, PREPARACIÓ Y CONSERVACIÓ DELS LEPIDÓPTERS

PER

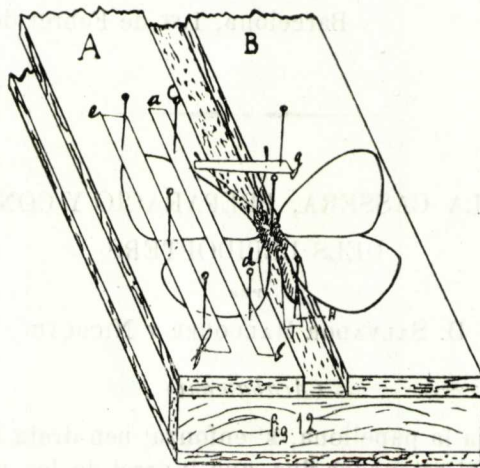
D. SALVADOR MALUQUER Y NICOLAU

(Acabament)

Clavada ja la papellona, s' enfonza ben dreta l' agulla en l' esqueta del estenedor fins que l' arrel de les ales sigui al nivell de las tauletes superiors d' aquell, fig. 12, de manera que l' ala pugui aplicarse á partir de la base (1) exactament en la tauleta. S' comprova aixecant lo precís les ales ab una agulla enmanegada que 's passa horizontalment per sota (aixó es inútil si 's tracta de una diurna), si las potes son dintre la esqueta: si no hi son, ab una altra agulla s' hi fan entrar. També s' hi fan entrar provisionalment las antenas. S' agafa aleshores una tira de cartolina (las cartes de visita serveixen molt be), de la llargada del estenedor (a. b. fig. 12) y d' ampla proporcionat á la talla del papelló, ficsantla forta-

(1) M. l' abbe de Joannis.—Les papillons d' Europe.

ment per medi d' una *agulla de picar ó de cap negre* (C) en un extrém. Es més cómodo preparar avans la banda esquerra, per lo qual ab la má de dit costat s' aixeca l' extrém lliure de la tira de cartulina, mentres que ab la dreta y ab la agulla enmanegada 's conduheix l' ala superior per sota la tira fins á donarli la posició que deu conservar. Es precis no foradarla ab l' agulla, sinó ferla córrer apoyant aquesta en las nerviacions, fins que la vora interna de l' ala sia perpendicular al cos. Ab la má esquerra s' aplanana la tira que 's tenia alsada apoyantla llaugerament en l' ala de modo que aquesta guardi

son lloch. Se fica aleshores la tira ab l' agulla (C), ab lo que generalment farà presió suficient per mantíndrer aquesta ala en sa posició. S' aixeca una mica la esmentada banda, 's posa en son lloch l' ala inferior en la forma que 's veu en la figura ó bé que concordin els dibuixos d' una ala ab l' altre (si son semblants), y 's fica ab l' agulla (d). Fet aixó 's posa la segona banda (e. f.), mes no tan estreta com indica la figura, sinó ben ample, que tapi tota l' ala á fi de que no s' hi posi la pols durant el temps que s' assequi. Per les ales del altre costat se fá del mateix modo.

Las antenas se mantienen endevant y als costats per medi

d' un cartronet (g) y del mateix modo s' arregla 'l ventre quan te tirada á redressarse, pro lo més comú es que s' abaixi, y aixó s' evita ab lo cartró (h). ó millor ab una boleta de cotó fluix que se li posa á sota.

Al costat de cada exemplar s' escriu sobre la banda 'l lloch hont s' agafat y 'l día, mes y any, y també el que s' ha preparat. El temps que han d' estar en els estenedors es molt variable y depend del tamany del exemplar, el grau de calor, humitat, etc., etc.

Las potas ofereixen importants detalls pera la determinació de les especies, per lo que convé que restin senceres, encongadas al llarch del cos, el primer parell dirigit en avant y l' últim enrera.

Quan se tenen que preparar papellones ja seques, primer s' han de remullir, y aixó 's consegueix posantlas dins d' una formatjera damunt d' un tros de suro que reposit sobre sorra mullada, en la que s' hi tiran unas gotas de creosota perque no s' hi fassi floridura. Quan totas las articulacions del insecte hajin recobrat l' elasticitat perduda poden tréures del remollidor y prepararles.

Moltas vegadas en las excursions llargas no es possible preparar desseguida las papellonas recullidas, y convé deixar aquesta feyna per l' hivern. Las diurnas clavadas de costat poden guardarse del mateix modo, pro las nocturnas y las més delicadas d' aquellas y fins alguns *micros* de mitjana talla es bó, pera facilitar després sa preparació definitiva, clavarlos ja ab la mateixa agulla y pe 'l mateix lloch que ho han d' esser després. Per aixó 's tira la papellona en lo pot preparat ab cloroformo y aixís que acaba de morir s' agafa delicadament ab les pinces y se li fan plegar les ales en la mateixa forma que las diurnas, mantenintla dins del pot en la esmentada posició fins que queda ben rígida; aleshores se treu y 's clava pe 'l mitj del torax y 's deixa secar en aquesta forma, per esperar sa ulterior preparació. Aixís aquesta esdevé més fácil y senzilla, y las papellonas clavadas del modo indicat ocupan poch lloch, cosa important en las llargas excursions.

De tots modes, sempre que sia possible es preferible preparar cada vespre lo agafat durant lo dia.

Quan per qualsevol causa 's trenca una antena, ala ó pota d' una papellona pot enganxarse per medi de goma laca dissolta en esperit de vi pur.

Col·lecció de papellonas.—Quan aquestas están seques se treuhen dels estenedors, y á cada exemplar atravessada ab la agulla s' hi posa una etiqueta ab la data de la captura y 'l lloch ont fou feta y el nom del cassador, en aquesta forma: «Catalunya-Masnou, 11-VI-905—S. Maluquer.» També es molt convenient posarhi una altre etiqueta ab lo nom de la especie, puig així 's fá més fácil l' arreglo definitiu de la col·lecció. Aquesta 's conserva com la dels altres insectes en capsas de fusta que ajustin be, en qual fons s' hi posa una planxa de turba ó millor de moll d' espigot d' etzavara, puig es més lleuger y compacte, cubert d' un paper quadriculat per facilitar la bona col·locació dels exemplars. La cuberta deu tindre un vidre per poguer veurer lo contingut sense necessitat d' obrir la capsa, recubrintse aqueix vidre ab un cartró prim per evitar l' acció decolorant de la llum sobre les ales de les papellones.

A cada recó de la capsa s' hi posa clavada ab una agulla una bola de naftalina per evitar que hi entrin els insectes destructors. Las bolas de naftalina, se clavan fácilment al cap d' una agulla ordinaria, fent enregir aquet á la flama d' una espelma, enfonzantlo desseguida en la bola y deixantlo refredar. Sota la bola y en la mateixa agulla s' hi clava un rectángle de cartró destinat á recullir la pols que deixa la naftalina al volatilisarse. Las capsas se guardan en un armari tancat herméticament y en una habitació resguardada del calor y de la humitat.

De vegades lo greix contingut en l' insecte 's líquia y s' extén per lo cós y les ales, donantli una apariencia llardosa que 'l desfigura completament. En aquet cas l' únich remey es tindre per unes quantes hores l' insecte submergit en benzina rectificada y després deixar-lo assecar. En cas de que

algún insecte 's floreixi, l' éter sulfúrich aplicat ab un pinzell es un bon remey.

Ab aixó hem acabat aquestas lleugeras notas que poden servir de guia als joves aficionats á l' estudi dels Lepidópters, y 'm donaré per molt satisfet si ab elles he contribuít á exténdrer l' amor á tant interessants estudis.

SALVADOR MALUQUER Y NICOLAU.

Barcelona, 27 Janer 1906.

OBRAS

y publicacions periódicas rebudas pera la Biblioteca

(Desde '1 22 de Novembre al 30 de Desembre)

OBRAS

CH. FERTON.—*Notes séparées sur l' instinct des Hymenoptères melifères et ravisseurs.*

(Donatiu de l' autor).

PUBLICACIONES PERIÓDICAS

Anales del Museo Nacional de San Salvador.—Tomo II, núm. 14.

Atti della Reale Accademia dei Lincei.—Segundo semestre, números 9 y 10.

Boletín del Instituto Geológico de México.—Número 20.

Boletín de la Real Sociedad Española de Historia Natural.—Tomo V, núm. 8.

Boletín de la Sociedad Aragonesa de Ciencias Naturales.—Tomo IV, núms. 9 y 10.

Bolletí del Diccionari de la llengua catalana.—Tomo II, núm 13.

Bulletin du Musée Océanographique de Monaco.—Números 53, 54 y 55.

Broteria.—Vol. IV, fasc. IV

La Feuille des Jeunes Naturalistes.—Números 422 y 423.

Miscellanea Entomologica.—Vol. XIII, núm. 8.

Memorias de la Real Academia de Ciencias y Artes de Barcelona.—Vol. V, núms. 14, 15, 16, 17 y 18.

Naturae Novitates.—1905, núms. 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 y 24.

The Canadian Entomologist.—Vol. XXXVII, núm. 12.

The Journal of Conchology.—Vol. XI, núm. 9.